Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
PAOLO MENGOZZI
esitatud 18. aprillil 2012 [1]

Kohtuasi C-490/10

Euroopa Parlament
versus

Euroopa Liidu Nõukogu

Tühistamishagi — ELTL artikli 337 ja Euratomi asutamislepingu artikli 187 valimine kahekordseks õiguslikuks aluseks — Liidule energeetika valdkonnas kuuluva pädevusega hõlmatud meetmed, mida reguleerib erisättena ELTL artikkel 194 ning mille puhul on vajalik ainult üks õiguslik alus (ELTL artikkel 194)

I. Sissejuhatus

1. Parlament palub 12. oktoobril 2010 esitatud hagiga Euroopa Kohtul tühistada nõukogu 24. juuni 2010. aasta määrus (EL, Euratom) nr 617/2010, mis käsitleb komisjoni teavitamist Euroopa Liidu energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidest ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 736/96 [2] (edaspidi „vaidlustatud määrus").

2. Sisuliselt on kohtuasjas tarvis kindlaks teha vaidlustatud määruse õige õiguslik alus, sest kõne alla tulevad esiteks ELTL artikkel 337 ja Euratomi asutamislepingu artikkel 187, mis on vastavates aluslepingutes teabekogumise alal ette nähtud üldnormid ja mille alusel vaidlustatud määrus antigi, ning teiseks ELTL artikkel 194, mis lisati Lissaboni lepinguga, mis käsitleb liidu poliitikat energeetika valdkonnas ning mille kohaldamist parlament taotleb.

3. On vaja teha kindlaks, kas käesoleval juhul tuleb kohaldada ELTL artiklit 337 ja Euratomi asutamislepingu artiklit 187, mille kohaselt teeb nõukogu otsuse vastavalt lihthäälteenamuse ja kvalifitseeritud häälteenamusega, või ELTL artiklit 194, mille järgi tuleb kohaldada seadusandlikku tavamenetlust ning mis annab seega parlamendile õiguse osaleda selle õigusakti vastuvõtmises viisil, mis on selle menetluse kohaldamise korral ette nähtud.

II. Õiguslik raamistik ja faktilised asjaolud

4. Teabe kogumist investeerimisprojektide kohta erinevates energeetikasektorites reguleerib 18. mai 1972. aasta määrus (EMÜ) nr 1056/72, [3] mida muudeti 4. mai 1976. aasta määrusega (EMÜ) nr 1215/76, [4] mis seejärel asendati 22. aprilli 1996. aasta määrusega nr 736/96. [5]

1 — Algkeel: itaalia.
2 — ELT L 180, lk 7.
3 — EÜT L 120, lk 7.
4 — EÜT L 140, lk 1.
5 — EÜT L 102, lk 1.

5. Komisjon esitas nõukogule 17. juulil 2009 ettepaneku määruse kohta, millega asendatakse määrus nr 736/96, esitades selle õiguslike alustena EÜ artikli 284 ja Euratomi asutamislepingu artikli 187.

6. 1. detsembril 2009, pärast Lissaboni lepingu jõustumist, esitas komisjon teatise parlamendile ja nõukogule Lissaboni lepingu jõustumise mõju kohta käimasolevatele institutsioonidevahelistele otsustamismenetlustele.[6]

7. Eelkõige loetles komisjon ettepanekud, mille puhul tõid Lissaboni lepinguga tehtud muudatused kaasa õigusliku aluse sellise muutumise, mis ei piirdunud artiklite numeratsiooni muutumisega.

8. Komisjon teatas 2. detsembril 2009, et peab vajalikuks muuta lihtsalt kõnesoleva määruse ettepaneku õigusliku aluse numeratsiooni, nii et selle õiguslikuks aluseks on seega ELTL artikkel 337 ja Euratomi asutamislepingu artikkel 187.

9. Nõukogu võttis 24. juunil 2010 – viidates õigusliku alusena ELTL artiklile 337 ja Euratomi asutamislepingu artiklile 187 – vastu vaidlustatud määruse.

10. Komisjon võttis 21. septembril 2010 vastu määruse (EL, Euratom) nr 833/2010, mis on vaidlustatud määruse rakendusmäärus,[7] et määrata kindlaks komisjonile energeetikasektori investeerimisprojektide kohta andmete ja teabe edastamise vorm ja tehnilised üksikasjad.

III. Poolte nõuded ja menetlus Euroopa Kohtus

11. Parlament palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud määrus;

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

12. Nõukogu palub Euroopa Kohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja parlamendilt.

13. Parlament teatab ka, et ei ole vastu Euroopa Kohtu otsusele, millega jäetakse hagi rahuldamise korral vastavalt ELTL artikli 264 teisele lõigule vaidlustatud määruse tagajärjed kehtima. Nõukogu esitab oma kostja vastuses teise võimalusena sõnaselge nõude, et juhul, kui vaidlustatud õigusakt tühistatakse, jäetaks selle tagajärjed kuni uue meetme vastuvõtmiseni kehtima.

14. Euroopa Kohtu presidendi 5. aprilli 2011. aasta määrusega anti komisjonile ja Prantsuse Vabariigile luba astuda menetlusse nõukogu nõuete toetuseks.

15. Euroopa Kohus palus 5. detsembril 2011 pooltel kirjalikult selgitada, kas nende arvates on ELTL artiklis 194 ja Euratomi asutamislepingu artiklis 187 ette nähtud menetluste erinevused niisugused, et takistavad kasutada neid kahte õigusnormi koos liidu õigusakti õigusliku alusena.

6 — 2. detsembri 2009. aasta KOM(2009) 665 (lõplik).

7 — ELT L 248, lk 36.

IV. Õiguslik hinnang

16. Nagu ilmneb vastavatest menetlusdokumentidest, vaidlevad põhikohtuasja pooled ja menetlusse astujad selle üle, milline on vaidlustatud määruse õige õiguslik alus.

17. Parlamendi arvates oleks tulnud viidata ELTL artiklile 194, mis lisati Lissaboni lepinguga ja mis reguleerib erisättena energeetika valdkonda, ning eelkõige oleks tulnud järgida selle artikli lõikes 2 sätestatut, mille kohaselt kehtestavad parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamiseks vajalikud meetmed pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega ning regioonide komiteega.

18. Seda seepärast, et vaidlustatud määrus oli vahend, mida oli vaja, et saavutada liidu energiapoliitika eesmärgid, kogudes teavet investeerimisprojektide kohta, mis on seotud selles sektoris loomist ootavate infrastruktuuridega.

19. Nõukogu – keda toetavad komisjon ja Prantsuse Vabariik – väidab aga, et ta valis õiguslikuks aluseks õigesti ELTL artikli 337 ja Euratomi asutamislepingu artikli 187, millega antakse komisjonile temale usaldatud ülesannete täitmiseks õigus koguda vajalikku informatsiooni, ning seda ainult nõukogu nõusolekul, sest tegemist oli lihtsalt teabe hankimise tegevusega (kuigi energeetikainfrastruktuuri, sealhulgas tuumainfrastruktuuri investeerimise kontekstis).

20. Vaidluse lahendamiseks on siiski vaja teha kindlaks seosed viidatud õigusnormide, st ELTL artikli 194, ELTL artikli 337 ja Euratomi asutamislepingu artikli 187 vahel.

21. Kõigepealt vaatlen ELTL artikleid 194 ja 337 kui sama lepingu sätteid, seejärel kõrvutan ELTL artiklit 194 ja Euratomi asutamislepingu artiklit 187.

A. *ELTL artikli 194 ja ELTL artikli 337 vaheline seos*

22. ELTL artikkel 194 (mille praegune sõnastus pärineb Lissaboni lepingust), paikneb aluslepingu XXI jaotises, mis käsitleb energeetikat, ja selles on sätestatud:

„Siseturu rajamise ja toimimise raames ning pidades silmas vajadust säilitada ja parandada keskkonda, on liidu energiapoliitikal liikmesriikide vahelise solidaarsuse vaimus järgmised eesmärgid:

a) tagada energiaturu toimimine;

b) tagada energiaga varustamise kindlus liidus;

c) edendada energia tõhusat kasutamist ja säästmist ning uute ja taastuvate energiaallikate väljaarendamist; ning

d) edendada energiavõrkude sidumist.

2. Ilma et see piiraks aluslepingute muude sätete kohaldamist, kehtestavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamiseks vajalikud meetmed. Asjaomased meetmed võetakse vastu pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega ning regioonide komiteega.

Need meetmed ei mõjuta liikmesriigi õigust määrata kindlaks oma energiavarude kasutamise tingimusi, tema valikuid erinevate energiaallikate vahel ning tema energiavarustuse üldstruktuuri, ilma et see piiraks artikli 192 lõike 2 punkti c kohaldamist.

[...]”

23. See artikkel on kehtestatud spetsiaalselt selleks, et reguleerida liidu poliitikat energeetikasektoris, mille puhul see on üldine alusnorm.

24. Nagu ilmneb ELTL artikli 194 lõikest 2, tuleb õigusaktid, millega taotletakse sama artikli lõikes 1 märgitud eesmärke, vastu võtta seadusandliku tavamenetluse kohaselt.

25. Asjaolu, et ELTL artikkel 194 on üldnorm, tuleneb ka selles lõikes 2 esitatud täpsustusest „ilma et see piiraks aluslepingute muude sätete kohaldamist". See täpsustus, mis tagab, et kohaldatakse erinorme, millega nähakse õigusaktide vastuvõtmisel selles valdkonnas ette erinev menetlus, eeldab, et üldiselt tuleb kohaldada ELTL artiklis 194 ette nähtud menetlust.

26. ELTL artiklis 337 (mis oli enne Lissaboni lepingu jõustumist EÜ artikkel 284), mis asub EL toimimise lepingu üld- ja lõppsätteid sisaldavas seitsmendas osas, on nähtud ette:

„Nõukogu poolt kooskõlas aluslepingute sätetega lihthäälteenamusega kindlaksmääratud piirides ja tingimustel võib komisjon koguda informatsiooni ja korraldada kontrollimisi, mis on vajalikud temale antud ülesannete täitmiseks."

27. See viimane artikkel on – nagu näitab ka selle paigutamine aluslepingu üld- ja lõppsätete hulka – kokkuvõttev norm, mille võib kvalifitseerida üldnormiks selles mõttes, et kui erinormid ei ole kohaldatavad, tunnustatakse sellega komisjoni õigust koguda informatsiooni, mis on vajalik aluslepingutega talle antud ülesannete täitmiseks.

28. ELTL artiklit 337 tuleb seega tõlgendada tihedas seoses nii selle lepingu teiste sätetega -, sest see aitab kasutada erinevaid liidule antud pädevusi - kui ka komisjoni õigusega tegutseda aluslepingu sätete alusel, millega talle usaldatakse konkreetseid ülesandeid.

29. Nagu järeldub kõnesolevas artiklis esinevast väljendist „kooskõlas aluslepingute sätetega", „on informatsiooni kogumise õigus tingimuslik ja täiendav selles mõttes, et leitakse, et komisjon saab kõikides nendes sektorites oma ülesandeid tõhusalt täita siis, kui tal on täpne teave". [8]

30. Euroopa Kohus on seoses EMÜ asutamislepingu artikliga 213 (millele praegu vastab sisuliselt ELTL artikkel 337) kinnitanud, et see artikkel võib tõesti olla nõukogu õigusakti vastuvõtmisel iseseisev õiguslik alus. [9]

31. Eelkõige anti nõukogule [10] õigus vastu võtta ainult üks õigusakt, millega reguleeritakse komisjoni õigust koguda asjakohast informatsiooni mitmes tegevussektoris, kohustamata teda heaks kiitma tervet hulka normatiivakte õigusnormide alusel, mis on igal üksikul juhul kohaldatavad.

32. Seda seepärast, et teave, mille komisjon hangib mingis konkreetses valdkonnas, võib olla asjakohane mitmes ning „oleks vähemalt ebaloogiline, kui nõukogu oleks kohustatud võtma terve hulga teabekogumist käsitlevaid õigusakte vastu erinevate menetlusnormide alusel, eriti seetõttu, et teatavat tüüpi teave puudutab komisjoni erinevaid tegevussektoreid". [11]

33. Nende kahe vaadeldava õigusnormi erinevus seisneb selles, et kui ELTL artikkel 194 on üldnorm ainult energeetika valdkonnas ja seega annab pädevuse, mida võib pidada seotuks ühe sektoriga, sest see puudutab ainult ühte valdkonda tervikuna, siis ELTL artiklit 337 võidakse kohaldada alati, kui komisjon on aluslepingute kohaselt pädev tegutsema.

8 — Kohtujurist Jacobs'i ettepanek kohtuasjas C-426/93: Saksamaa *vs.* nõukogu, milles otsus tehti 9. novembril 1995 (EKL 1995, lk I-3723, punkt 23).

9 — Eespool 8. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Saksamaa *vs.* nõukogu (punktid 18 ja 19).

10 — Seda siiski enne Lissaboni lepingu jõustumist ja seadusandliku tavamenetluse kehtestamist üldise viitemenetlusena.

11 — Eespool 8. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Saksamaa *vs.* nõukogu (punkt 19) ja selles kohtuasjas esitatud ettepaneku punkt 24.

34. Asjaolu, et nendel kahel vaadeldaval õigusnormil -, mis mõlemad on küll üldnormid - on erinev ulatus, võib tegelikkuses tekitada nende konflikti, kui õigusaktiga reguleeritakse – nagu käesoleval juhul – informatsiooni hankimist energeetikasektoris.

35. Seda vastuolu ei ole võimalik ületada traditsioonilise normatiivsete vastuolude lahendamise kriteeriumi abil, mille kohaselt tehakse erinormiga erand üldnormist.

36. Niisugusest kriteeriumist on abi õigusnormide puhul, millega reguleeritakse sama valdkonda -, mis tuleb teha kindlaks kaitstava õigushuvi põhjal –, kuid mida eristab see, et erinormiga reguleeritakse teistmoodi ühte osa sellest valdkonnast, mida reguleeritakse üldnormiga.

37. Seevastu vaadeldavad artiklid on mõlemad üldnormid, millel on erinev ese, nii et ei ole võimalik teha kindlaks normi, mis on teise suhtes erinorm.

38. Ma ei toeta nõukogu argumenti, mille kohaselt võimaldab ELTL artikli 194 lõikes 2 sätestatud tingimus, et ei piirata aluslepingute teiste sätete kohaldamist, kohaldada energeetika valdkonnas erinevaid õigusnorme ja erinormina seega isegi ELTL artiklit 337, mis võib nõnda olla vaidlustatud määruse õiguslik alus.

39. Selle tingimusega, mille kohaselt ei piirata muude sätete kohaldamist, viidatakse üksnes õigusnormidele, millega kehtestatakse ELTL artikli 194 lõikest 2 erinev õiguslik regulatsioon, sest nendega reguleeritakse energeetikavaldkonna konkreetseid alavaldkondi või igal juhul eraldiseisvaid valdkondi, millel on siiski märkimisväärseid puutepunkte energeetikaga, nii et vastavate alavaldkondade vahel ei ole kerge vahet teha [12] - asjaolu, mida käesoleval juhul ei esine. [13]

40. Et käesoleval juhul ei ole meil erinormi, tuleb vaidlustatud määruse õige õiguslik alus kindlaks teha seega analüüsides Euroopa Kohtu juhiste abil objektiivseid asjaolusid, mida saab kohtulikult kontrollida ning mille hulgas on eeskätt määruse sisu ja eesmärk. [14]

41. Euroopa Kohtu praktikas on ka selgitatud, et õigusakt, millega taotletakse kahte eesmärki või millega reguleeritakse kahte valdkonda, peab juhul, kui üks nendest eesmärkidest või valdkondadest on peamine või ülekaalukas, põhinema õiguslikul alusel, mis on nõutav selle viimase puhul. [15]

12 — Näiteks ELTL artikli 192 lõike 2 punkt c keskkonna valdkonnas, millele on sõnaselgelt viidatud ELTL artikli 194 lõikes 2 ning mis võimaldab võtta meetmeid, mis mõjutavad oluliselt liikmesriigi valikut erinevate energiaallikate vahel ning tema energiavarustuse üldstruktuuri. Lisaks kohustab see õigusnorm – just seetõttu, et sellega tehakse erand ELTL artikli 194 lõikest 2 – eelkõige järgima seadusandlikku erimenetlust (ühehäälse otsuse tegemine nõukogus pärast konsulteerimist parlamendi, majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega), mis on palju keerukam kui ELTL artiklis 337 ette nähtud menetlus.

13 — Nõukogu näitab erinormidena, millega tehakse erand ELTL artikliga 194 kehtestatud süsteemist, ära ka ELTL artiklid 122 ja 170. Nende puhul tingib ELTL artikli 194 kohaldamata jätmise siiski reguleeritavate valdkondade mitmekesisus, sest ELTL artikkel 122 käsitleb majanduspoliitikat ja sellega reguleeritakse nõukogu õigust otsustada, missugused meetmed on maanduslikus olukorras sobivad, kui tekib tõsiseid raskusi teatud toodetega varustamisel, eelkõige energeetika valdkonnas, samal ajal kui ELTL artikkel 170 käsitleb üleeuroopaliste võrkude sektorit ning liidu kaasaaitamist üleeuroopaliste võrkude rajamisele ja arendamisele transpordi, telekommunikatsiooni ja energeetika infrastruktuuri valdkonnas.

14 — Vt näiteks 11. juuni 1991. aasta otsus kohtuasjas C-300/89: komisjon *vs.* nõukogu (EKL 1991, lk I-2867, punkt 10); 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-338/01: komisjon *vs.* nõukogu (EKL 2004, lk I-4829, punkt 54); 6. novembri 2008. aasta otsus kohtuasjas C-155/07: parlament *vs.* nõukogu (EKL 2008, lk I-8103, punkt 34), ja 3. septembri 2009. aasta otsus kohtuasjas C-166/07: parlament *vs.* nõukogu (EKL 2009, lk I-7135, punkt 42).

15 — Ma pean eelkõige silmas 30. jaanuari 2001. aasta otsust kohtuasjas C-36/98: Hispaania *vs.* nõukogu (EKL 2001, lk I-779, punkt 59); 11. septembri 2003. aasta otsust kohtuasjas C-211/01: komisjon *vs.* nõukogu (EKL 2003, lk I-8913, punkt 39); 14. joonealuses märkuses viidatud 29. aprilli 2004. aasta otsust kohtuasjas C-338/01: komisjon *vs.* nõukogu (punkt 55); 10. jaanuari 2006. aasta otsust kohtuasjas C-178/03: komisjon *vs.* parlament ja nõukogu (EKL 2006, lk I-107, punkt 42), ja 8. septembri 2009. aasta otsust kohtuasjas C-411/06: komisjon *vs.* parlament ja nõukogu (EKL 2009, lk I-7585, punkt 46).

42. Ainult õigusakt, millega taotletakse samaaegselt mitut lahutamatult seotud eesmärki, ilma et mõni neist oleks teisejärgulise tähtsusega ja teisega võrreldes kaudne, võib põhineda mitmel õiguslikul alusel, mis on iga eesmärgi osas asjakohased.[16]

43. Käesoleval juhul tuleb asuda eelkõige seisukohale, et ELTL artikli 194 lõike 2 järgi teevad parlament ja nõukogu otsuse seadusandliku tavamenetluse kohaselt, kui peavad kehtestama selle artikli lõikes 1 osutatud *eesmärkide saavutamiseks vajalikud meetmed*, st liidu energiapoliitika eesmärkide saavutamiseks vajalikud meetmed.

44. ELTL artikkel 337 on seevastu erinev, sest selles on viidatud teabe kogumise ja vajalike kontrollimiste tegemise üldisele tegevusele, mida komisjon teostab talle usaldatud ülesannete täitmiseks, ilma et oleks nõutud, et meetmed, mille nõukogu võib võtta vastu lihthäälteenamusega, oleksid mingi liidu konkreetse poliitika eesmärkide saavutamiseks vajalikud.

45. Vaidlustatud määrus kuulub seepärast ELTL artikli 194 kohaldamisalasse, kui seda võib sisu ja taotletavate eesmärkide põhjal pidada ELTL artikli 194 „lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamiseks vajalik[uks] meetme[ks]”[17], st õigusaktiks, mis aitab kaasa liidu energiapoliitikale ja võimaldab saavutada selle eesmärke.

46. Seevastu ELTL artikkel 337 on vaidlustatud määruse õige õiguslik alus juhul, kui teabe kogumise tegevus ei ole otseselt seostatav liidu energiapoliitika eesmärkide elluviimisega ning seega ei saa seda pidada meetmeks, mis on nende saavutamiseks vajalik.

47. Seega tuleb hinnata - analüüsides vaidlustatud määruse teksti, eelkõige pealkirja ja selle artikleid – kas kõnesolevat teavet on vaja koguda ja edastada ELTL artikli 194 lõikes 1 sätestatud eesmärkide saavutamiseks ning kas see on tihedalt seotud nende eesmärkide saavutamisega.

48. Esiteks tuleb märkida, et vaidlustatud määruses on artikleid, mida ei saa objektiivselt pidada niisugusteks, mis aitavad saavutada liidu energiapoliitika eesmärke, ning mis ei ole seega selle poliitika elluviimiseks vajalikud.

49. Need on artikkel 4, mis näitab ära liikmesriikidele edastatava teabe allikad (ettevõtjad), artikkel 7, mis käsitleb tähtaegu, mille jooksul tuleb vastu võtta vaidlustatud määruse rakendussätted, artikkel 8, mis käsitleb andmetöötlust, ja artikkel 9, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel.

50. Neid õigusnorme tuleb pidada teabekogumise tegevust reguleerivale määrusele tüüpiliseks, sest nendega määratakse kindlaks isikud, kes peavad teabe edastama, ja isik, kes vastutab vastavate andmete töötlemise eest (komisjon), ning füüsiliste isikute andmete kaitse süsteem ja kõnesoleva edastamise vormi ja muid tehnilisi üksikasju käsitlevate rakendusnormide vastuvõtmise tähtajad.

51. Vaidlustatud määruse pealkiri ja ülejäänud sätted on seevastu tihedalt seotud liidu energiapoliitikaga ega käsitle lihtsalt üldiste andmete kogumist.

52. Kõigepealt on pealkirjas mainitud sõnaselgelt Euroopa Liidu energeetika infrastruktuuri investeerimisprojekte, mis on väga olulised selleks, et tagada energiaga varustamise tõhusus ja kindlus liidus.

16 — Teiste hulgas vt 19. septembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-336/00: Huber (EKL 2002, lk I-7699, punkt 31); 12. detsembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-281/01: komisjon *vs.* nõukogu (EKL 2002, lk I-12049, punkt 35), ja eespool 15. joonealuses märkuses viidatud 11. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-211/01: komisjon *vs.* nõukogu (punkt 40).

17 — Mis seisnevad ELTL artikli 194 lõike 1 kohaselt energiaturu toimimise ja energiaga varustamise kindluse liidus tagamises, energia tõhusa kasutamise ja säästmise edendamises ning uute ja taastuvate energiaallikate väljaarendamises.

53. Artiklis 1 on seejärel viidatud peaaegu kõiki energeetikasektoreid puudutavaid infrastruktuuri investeerimisprojekte käsitlevate andmete ja teabe edastamisele – asjaolu, mida on võimalik seletada üksnes vajadusega arendada laiaulatuslikku kavandamistegevust, mille eesmärk on tagada energiaturu toimimine, energiaga varustamise kindlus liidus ning uute ja taastuvate energiaallikate väljaarendamine.

54. Artiklis 2 on seejärel toodud määratlused, mis on ilmselgelt seotud vajadusega saavutada need artiklis 1 nimetatud eesmärgid, eelkõige kui mainitud on konkreetset asutust, kellele on usaldatud ülesanne valmistada ette ja võtta vastu kogu liitu hõlmavad mitmeaastased võrkude arengukavad ja investeerimiskavad energeetika infrastruktuuri vallas.

55. Artiklis 3 on selgitatud ka, et kõnesolevad andmed edastatakse – välja arvatud piiriülese ülekande projektide puhul – koondandmetena, ning sel viisil on rõhutatud, et need on mõeldud niisuguseks keerukaks kavandamiseks nagu eespool mainitu, mis läheb kaugemale lihtsalt üldiste ja koondamata andmete kogumisest, nagu ilmneb kas või viitest artiklis 2 nimetatud konkreetsele asutusele.

56. Lisaks on artiklis 5 põhjalikult ja üksikasjalikult kindlaks määratud asjaomase teabe edastuse sisu. Vajadus saada väga keerukaid andmeid ja isegi asjakohaseid märkusi investeerimisprojektide rakendamise hilinemise või takistuste kohta – mida see õigusnorm nii väljendab – on kõige mõistlikumalt seletatav nõudega saavutada ELTL artikli 194 lõike 1 eesmärgid.

57. Artiklis 6 on käsitletud teabe kogumise ja edastamise tegevuse kvaliteeti ning muu hulgas lisaks liikmesriikide märkustele ka andmete ja artikli 10 lõikes 3 osutatud analüüsitulemuste koondandmetena avalikustamisele viidates, käsitleb see tegevusi, mis on liiga keerukad, et tegemist oleks ainult lihtsa üldteabe hankimisega, ning mis kujutavad endast hoopis koordineeritumat kavandamistööd, mille eesmärk on liidu energiapoliitika eesmärkide saavutamine.

58. Artiklis 10 on lõpuks sätestatud, et võttes aluseks edastatud andmed ja teabe ning vajaduse korral mis tahes muud andmeallikad, edastab komisjon kord kahe aasta jooksul Euroopa Parlamendile, nõukogule ja Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning avaldab liidu energiasüsteemi struktuuri arengut ja perspektiivi käsitleva valdkonnaülese analüüsi, mille eesmärk on:

a) võimalike lõhede tuvastamine energianõudluse ja -varustuse vahel, kui see on liidu energiapoliitika tasandil oluline;

b) investeeringuid takistavate asjaolude tuvastamine ja parimate tavade levitamine nende kõrvaldamiseks;

c) läbipaistvuse suurendamine turuosaliste ja potentsiaalsete turule sisenejate jaoks.

59. See viimane artikkel – nähes ette nimetatud liidu energiasüsteemi struktuuri arengut ja perspektiivi käsitleva valdkonnaülese analüüsi koostamise – viitab kõnesoleva teabe uuesti läbi töötamise keerukale vahendile, mida tuleb pidada lihtsat andmete kogumise tegevust kaugemale minevaks ning mis on loodud selleks, et saavutada funktsionaalsed eesmärgid ja tagada energiaturu toimimine.

60. Vaidlustatud määruse kõikide artiklite eespool läbiviidud hindamine selle pealkirjast lähtudes ning neid õigusnorme omavahel võrreldes ja kaaludes näitab, et vaidlustatud õigusakti sisu ei ole omane üldisele lihtsa teabe kogumise tegevusele, vaid on vajalik, et saavutada liidu energiapoliitika eesmärgid.

61. Artiklid 4, 7, 8 ja 9, mis ei ole selle poliitikaga otseselt seotud ning käsitlevad tõesti lihtsat teabekogumistegevust, etendavad määruse ülesehituses oma äärmise tehnilisuse tõttu teisejärgulist ja täiendavat rolli.

62. Need õigusnormid ei anna vaidlustatud määrusele mingit eriomast laadi, sest neid võib pidada säteteks, mis on tüüpilised ükskõik missugusele teabekogumist käsitlevale õigusaktile.

63. Seevastu vaidlustatud määruse teisi analüüsitud artikleid (1, 2, 3, 5, 6 ja 10) ning pealkirja võib iseloomustada kui selle õigusakti peamisi koostisosi, sest need määravad ära selle põhilaadi, mis väljendub rea keerukate kogumis-, edastamis- ja analüüsitegevuste ette nägemises, mis on ilmselgelt seotud koordineeritud kavandamistööga liidu energiapoliitika peaaegu kõikides valdkondades ja sektorites ning mille eesmärk ELTL artikli 194 lõikes 1 sätestatud eesmärkide saavutamine.

64. Sellest tuleneb, et hinnates vaidlustatud määrust selle õige õigusliku aluse kindlaksmääramiseks, tuleb selle koostisosade eespool nimetatud kaalumise tulemusena omistada suurem tähtsus selle osale määrusest (pealkiri ning artiklid 1, 2, 3, 5, 6 ja 10), mis annab sellele eriomase laadi võrreldes teiste võimalike teabekogumist käsitlevate õigusaktidega, sest määrab konkreetselt ära selle eseme (teave investeeringute kohta energeetika infrastruktuuridesse) ning muudab selle vahendiks, mis on vajalik, et saavutada eesmärke niisuguses liidu sektoriaalpoliitikas nagu energiapoliitika.

65. Vähem on tähtsust teistel viidatud õigusnormidel (artiklid 4, 7, 8 ja 9), mis ei ole oma ilmselge tehnilisuse tõttu määravad ega võimalda täheldada seost mõne konkreetse liidu poliitikaga, vaid võivad kuuluda ükskõik missugusesse teabekogumist käsitlevasse määrusesse.

66. Eespool ja eriti punktis 64 märgitut kinnitab pealegi vaidlustatud määruse regulatiivosale eelnevate põhjenduste analüüs.

67. Kõigepealt tuleb märkida, et põhjendustes 1, 5 ja 15 on sisuliselt täpsustatud, et kõnesolevat informatsiooni kogutakse selleks, et komisjon saaks täita oma ülesandeid energeetika valdkonnas ning esitada ettepanekuid seoses energia pakkumise ja nõudluse tasakaaluga tulevikus, ka infrastruktuuri ja investeeringute võimalike puudujääkide kindlakstegemise kaudu, selgitades nii, et vaidlustatud määruse eesmärk on tagada energiaturu toimimine.

68. Lisaks rõhutatakse põhjendustes 2, 3 ja 4 nende koostoimes vajadust tagada energiaturu toimimine ja energiaga varustamise kindlus liidus ning energia säästmise ja tõhusa kasutamise edendamine ning uute ja taastuvate energiaallikate väljaarendamine – mis on kõik ELTL artikli 194 lõike 1 kohaselt liidu energiapoliitika eesmärgid.

69. Seepärast võib pidada tõendatuks, et vaidlustatud määrusega püütakse saavutada liidu energiapoliitika eesmärke, mitte ei reguleerita lihtsa teabe kogumise üldist tegevust.

70. Esitatud kaalutluste põhjal ei saa nõustuda nõukogu väitega (mida toetab Prantsuse Vabariik), et vaidlustatud määruse seos ELTL artikli 194 lõike 1 eesmärkidega tuleb välistada, sest kõnesoleva õigusakti ainus ese on informatsiooni edastamine, nagu järeldub nende väitel asjaolust, et artiklid 1 ja 3–9[18] käsitlevad ainult aspekte, mis seonduvad andmete edastamisega.

71. Selles küsimuses tuleb peale juba eespool mainitu märkida, et artiklite analüüsimisel ei tohi piirduda nende formaalse ja eraldi tõlgendamisega, hindamata neid koos ja omavahelistes suhetes.

72. Vaidlustatud määrus ei käsitle mitte teabe üldist kogumist, vaid niisuguse konkreetset laadi teabe kogumist nagu informatsioon investeeringute kohta energeetika infrastruktuuridesse, mis kuuluvad aluslepingutes konkreetselt käsitletud sektorisse (energeetika).

18 — Prantsuse Vabariik viitab ka põhjendustele 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13 ja 14.

73. Nõukogu väite puhul eiratakse aga selle teabe tõelist laadi, eelkõige selle konkreetset sisu, keskendudes üksnes andmete materiaalse edastamise formaalsele ja vaidlustamata aspektile, mitte selle edastamise funktsioonile liidu energiapoliitika seisukohast.

74. Nõukogu väidab ka, et vaidlustatud määruse artikli 10 uurimisel ilmnevad komisjonile usaldatud konkreetsed eesmärgid ning nende andmete kasutamise ja levitamise kord, näiteks eelkõige saadud teabe töötlemine ning analüüside koostamine energeetika infrastruktuuridesse investeerimise arengu ja perspektiivide kohta.

75. Niisugused eesmärgid tulenevad väidetavalt üldisemalt ELL artiklist 17, mille kohaselt edendab komisjon liidu üldisi huve ja esitab ettepanekuid, teostab järelevalvet aluslepingute kohaldamise üle ning tagab aluslepingute ja institutsioonide poolt võetud meetmete rakendamise.

76. Vaidlustatud määruse eesmärk on seega nõukogu arvates võimaldada komisjonil saada korrapäraselt ajakohastatud andmeid, luues nende kogumise ja edastamise ühtse süsteemi, et saavutada oma eesmärgid, „sest usaldusväärseid andmeid on väga vaja, et komisjon saaks teha oma tööd”. [19]

77. Selles küsimuses tuleb korrata, et vaidlustatud määruse teksti tuleb analüüsida tervikuna ja mitte üksnes formaalselt, vaid nii, et see võimaldab teha kindlaks selle tegeliku eesmärgi õigusnormide ja põhjenduste ning kõnesoleva teabe laadi koordineeritud hindamise abil.

78. Selle hinnangu põhjal on kõnesoleva teabe hankimise eesmärk selgelt – nagu eespool märgitud – aidata saavutada ELTL artikli 194 lõikes 1 sätestatud eesmärke, ning see ei ole seotud üldiselt EL artikliga 17.

79. Seepärast tuleb asuda seisukohale, et nii vaidlustatud määruse sisu kui ka eesmärgi põhjal –, mis ilmnevad selle pealkirja ning selle artiklite ja põhjenduste analüüsist – kujutab vaidlustatud õigusakt endast ELTL artikli 194 lõikes 1 täpsemalt kirjeldatud liidu energiapoliitika eesmärkide saavutamiseks *vajalikku meedet*.

80. See ilmneb asjaolust, et määruse eesmärk on mitte üldist laadi teabe, vaid konkreetsete andmete ja teabe kogumine, sest need peavad olema seotud energeetika infrastruktuuridega, nii et need andmed ja see teave muudavad selle kogumistegevuse just oma eripära tõttu – erinevalt sellest, mida väidab komisjon oma menetlusdokumentides – *eelduseks, mis peab olema täidetud*, et teha kõik hilisemad keerukamad vajalikud toimingud ELTL artikli 194 lõikes 1 sätestatud eesmärkide saavutamiseks ja liidu energiapoliitika nõuetekohaseks elluviimiseks, mis on seega vaidlustatud määruse eesmärk.

81. Ka nõukogu ise tunnistab kaudselt kõnesoleva teabe eripära ja selle seost ELTL artikliga 194, kui kinnitab, et see informatsioon on vajalik aluslepinguga reguleeritud poliitika raames ning et vaidlustatud määrus käsitleb ühte liidu poliitikat, käesoleval juhul energiapoliitikat. [20]

82. Vajadus niisuguse teabe järele energiapoliitika raames ei ole erinevalt nõukogu järgmisest väitest „tingimus *sine qua non* artikli 337 kohaldamiseks”, [21] vaid on vastupidi – nagu juba rõhutatud käesoleva ettepaneku punktides 43–47 – just nõue, mis on kehtestatud ELTL artikli 194 lõikega 2, et võtta seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu meetmed ELTL artikli 194 lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamiseks. [22]

19 — Vt nõukogu esitatud esimese menetlusdokumendi punkt 17.

20 — Vt nõukogu esitatud esimese menetlusdokumendi punkti 29 esimene osa.

21 — Vt nõukogu esitatud esimese menetlusdokumenti punkti 29 lõpuosa.

22 — ELTL artikli 194 lõikes 2 on nimelt sätestatud: „Ilma et see piiraks aluslepingute muude sätete kohaldamist, kehtestavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamiseks *vajalikud meetmed*. Asjaomased meetmed võetakse vastu pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega ning regioonide komiteega.”

83. Siiani esitatud kaalutlusi kinnitab lisaks asjaolu, et kui nõustuda nõukogu väitega, väheneks parlamendi osalemine liidu õigusloomeprotsessis vastupidi tähtsusele, mis on sellele antud Euroopa Kohtu praktikas,[23] ja teiseks eirataks kõige hilisemat suunda liidus, mille alusel määratleti Lissaboni lepinguga seadusandliku tavamenetlusena menetlus, mis on ette nähtud ELTL artikli 194 lõikes 2, mis näeb ette, et parlamendil on õigus õigusloometegevuses täielikult osaleda, ning millega muudeti juhtumid, mil nõukogu võtab määruseid vastu lihthäälteenamusega (näiteks ELTL artiklis 337 kirjeldatud juhtum), täiesti marginaalseteks.

84. Teised nõukogu, komisjoni ja Prantsuse Vabariigi esitatud argumendid ei saa ümber lükata vaidlustatud määruse sisu ja eesmärgi kohta siiani esitatud kaalutlusi.

85. Nad väidavad oma menetlusdokumentides, et praegusel juhul on vaidlustatud määrusel, mis puudutab küll energeetikasektorit, seoses oma põhiesemega kaudne ja täiendav mõju vastavale poliitikale, mis kujutab endast ainult selle määruse konteksti, ning seda ka seepärast, et energiapoliitika eesmärkide otseseks saavutamiseks on vaja meetmeid, mis ulatuvad palju kaugemale lihtsast andmekogumisest.

86. Selle väitega ei saa nõustuda, sest kuna eespool esitatud põhjustel on tuvastatud viidatud õigusnormide selge ja vajalik seos ELTL artikli 194 lõikes 1 viidatud liidu energiapoliitika eesmärkide ja energeetika infrastruktuuride loomisega, tuleb välistada, et vaidlustatud määrus avaldab sellele poliitikale üksnes kaudset ja täiendavat mõju.

87. Toetada ei saa ka märkust, et ELTL artikkel 337 oleks sisutühi, kui see ei saaks enam olla teabekogumiseks vastu võetud õigusaktide õiguslik alus kõikidel juhtudel, mil tegemist on mõne liidu sektoriaalpoliitikaga.

88. ELTL artiklit 337 võib väga hästi edasi kohaldada ainsa õigusliku alusena väljaspool juhtumeid, mida reguleerivad sõnaselgelt õigusnormid, mis näevad – nagu käesoleval juhul – ette seadusandliku tavamenetluse või ka erimenetluste kasutamise, kuid ei saa kasutada selleks, et võtta meetmeid sektoris, mida reguleeritakse täielikult ja üldiselt aluslepingute sätetega, milles kehtestatakse erand selles ette nähtud menetlusest.

89. Erinevalt nõukogu ja komisjoni väitest ei tule käesoleval juhul kõne alla komisjoni õigus kasutada igal juhul õiguspäraselt hangitud teavet vabalt ka niisuguste (aluslepingutes kirjeldatud) ülesannete täitmiseks, mis puudutavad teisi poliitikavaldkondi peale nende, milleks see informatsioon hangiti, vaid kohustus võtta seda hankimisõigust reguleerivad õigusaktid vastu õigel õiguslikul alusel ja eelkõige menetluse kohaselt, mis on aluslepingutes ette nähtud valdkondades, milles on kehtestatud kõikehõlmavad valdkonna eeskirjad.

90. Samuti ei saa nõustuda väitega, et ELTL artikkel 337 kujutab endast vaidlustatud määruse piisavat õiguslikku alust põhjendusel, et EL toimimise lepingus vahetult järgnev õigusnorm, ELTL artikkel 338, mis käsitleb statistika koostamiseks võetavaid meetmeid, kui need on vajalikud liidu tegevuseks, on sobiv õiguslik alus niisuguse statistika koostamiseks igas valdkonnas, sealhulgas energeetika valdkonnas.

91. Selle väite kohaselt oleks ELTL artiklil 338 seetõttu, et see paikneb aluslepingu üld- ja lõppsätete hulgas, üldine ulatus, mis muudab selle kohaldatavaks kõikides liidu pädevusvaldkondades, ning sama järeldus tuleks teha ELTL artikli 337 puhul, võttes arvesse selle paiknemist aluslepingu üld- ja lõppsätete hulgas ning samasugust üldist ulatust.

23 — Euroopa Kohus on täpsustanud, et parlamendi tegelik osalemine õigusaktide heakskiitmise menetluses, kui see on ette nähtud, peegeldab ühenduse tasandil demokraatia aluspõhimõtet, mille kohaselt osalevad rahvad võimu teostamises esinduskogu kaudu, kusjuures see osalemine kujutab endast aluslepinguga taotletud institutsionaalse tasakaalu põhielementi: 29. oktoobri 1980. aasta otsus kohtuasjas C-138/79: SA Roquette Frères *vs.* nõukogu (EKL 1980, lk 3333, punkt 33).

92. Jättes kõrvale ELTL artikli 338 mitteasjakohasuse käesolevas vaidluses, tuleb kõigepealt kinnitada juba esitatud kaalutlusi, mille kohaselt kujutavad valdkonda käsitlevad õigusnormid juhul, kui selles valdkonnas on aluslepingutes kehtestatud kõikehõlmavad valdkonna eeskirjad, endast põhimõtteliselt seda valdkonda reguleerivate õigusaktide õiget õiguslikku alust ning need aktid tuleb võtta vastu nendes õigusnormides ette nähtud menetluse kohaselt, kui see on ette nähtud.

93. Lisaks kohustatakse ELTL artikliga 338 – erinevalt ELTL artiklist 337[24] – kasutama seadusandlikku tavamenetlust, just nagu ka ELTL artikli 194 lõikega 2.[25]

94. Sellest tuleneb, et energeetikaalase statistika puhul on ELTL artikkel 194 õige õiguslik alus, millele võib vajaduse korral lisada ELTL artikli 338, arvestades, et menetlus, mida tuleb õigusakti heakskiitmisel järgida, on sama ja seega ei ole võimalik tuvastada mingit parlamendi positsiooni kahjustamist.

95. Erinevalt ELTL artiklis 338 käsitletud juhtumist ei saa ELTL artikli 337 puhul seevastu isegi mitte mõelda võimalusele viidata sellele koos ELTL artikliga 194 kui õiguslikule alusele, sest Euroopa Kohtu praktika kohaselt ei ole see võimalus kasutatav, kui need kaks õiguslikku alust on – nagu käesoleval juhul – kokkusobimatud,[26] ning igal juhul kahjustab nende kumuleerimine parlamendi õigusi[27] (kellel ei võimaldatud kasutada oma õigust osaleda täiel määral seadusandliku võimu teostamises).

96. Tehes järelduse ELTL artikli 194 ja ELTL artikli 337 vahelise seose kohta, teen seega Euroopa Kohtule ettepaneku rahuldada hagi ja tühistada vaidlustatud määrus.

B. *ELTL artikli 194 ja Euratomi asutamislepingu artikli 187 omavaheline seos*

97. Euratomi asutamislepingu artikkel 187 paikneb selle lepingu V jaotises, mis sisaldab vastavaid üldsätteid, ja selles artiklis on nähtud ette:

„Nõukogu poolt kooskõlas käesoleva lepingu sätetega kindlaksmääratud piirides ja tingimustel võib komisjon koguda informatsiooni ja korraldada kontrollimisi, mis on vajalikud temale antud ülesannete täitmiseks.”

98. Mis puudutab Euratomi asutamislepingu artikli 187 ja juba viidatud ELTL artikli 194 vahelist seost, siis kõigepealt on vaja meenutada kaalutlusi, mille esitasin eespool ELTL artikli 337 kohta.

99. Tuleb ka lisada, et Euratomi asutamisleping sisaldab mõnda energeetikat käsitlevat erinormi, mis kuuluvad ELTL artikli 194 lõikes 2 sätestatud tingimuse, mille kohaselt ei piirata muude sätete kohaldamist, alla ja millega kehtestatakse seega erand sellest õigusnormist ainult tuumaenergiasektoris puudutavas.

24 — See on loogiline, arvestades asjaolu, et statistika koostamine on palju keerukam tegevus kui teabe kogumine, mis on tavaliselt lihtsalt esimese eeltingimus.

25 — Prantsuse Vabariik rõhutab oma väite põhjendamiseks, et komisjon tõi ELTL artikli 338 ära õigusliku alusena oma ettepanekus: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus Euroopa keskkonnamajandusliku arvepidamise kohta (9. aprilli 2010. aasta KOM(2010) 132 (lõplik)) ning seda ELTL artikli 192 lõike 1 asemel, ilma et parlament oleks esitanud mingeid vastuväiteid. Niisugune kaalutlus ei ole asjakohane, sest kui igal juhul kasutati õiget menetlust, ei olnud parlamendil konkreetset huvi tühistamishagi esitada.

26 — Nendes kahes õigusnormis on nähtud ette täiesti erinevad menetlused, sest ELTL artikli 194 kohaselt kasutatakse seadusandlikku tavamenetlust, mis annab parlamendile õiguse täielikult osaleda seadusandliku võimu teostamises ja näeb ette kvalifitseeritud häälteenamuse nõukogus, samal ajal kui ELTL artikli 337 kohaselt teeb nõukogu otsuse lihthäälteenamusega ja parlament ei ole õigusloomeprotsessi kaasatud.

27 — Eespool 14. joonealuses märkuses viidatud 11. juuni 1991. aasta otsus kohtuasjas C-300/89: komisjon *vs.* nõukogu (punktid 17–21), ja 15. joonealuses märkuses viidatud 10. jaanuari 2006. aasta otsus kohtuasjas C-178/03: komisjon *vs.* parlament ja nõukogu (punkt 57).

100. Eelkõige reguleerib Euratomi asutamislepingu artikkel 41 koos Euratomi asutamislepingu artiklitega 42–44 - milles on täpsustatud sellele vastavat menetlust - käesolevas vaidluses asjakohase osas tegevust, milleks on edastada „uute rajatiste, samuti nende asendamise või ümberseadistamisega seotud investeerimiskavad, mis oma liigilt ja suuruselt vastavad nõukogu poolt komisjoni ettepanekul sätestatud kriteeriumidele […]".

101. Sellise teatamise eesmärk on Euratomi asutamislepingu artikli 40 kohaselt soodustada isikute- ja ettevõtjatepoolseid algatusi ning aidata kaasa nende poolt tuumavaldkonda tehtavate investeeringute koordineeritud arengule ning seepärast avaldab komisjon perioodiliselt näidisprogramme eriti tuumaenergia tootmissihtide ja kõigi nende saavutamiseks vajalike investeeringuliikide kohta.

102. Euratomi asutamislepingu eespool viidatud sätted võivad seetõttu, et on võrreldes ELTL artikli 194 lõikega 2 erinormid, tõesti olla nendega reguleeritavas sektoris [28] õiguslikuks aluseks, kui antakse määrusi, mis käsitlevad kõnesoleva teabe hankimist.

103. Euratomi asutamislepingu artikli 187 võib vajaduse korral ära näidata lisanduva täiendava õigusliku alusena, kui see ei tekitada menetluslikke probleeme, [29] võttes arvesse asjaolu, et Euratomi asutamislepingu artikli 41 kohaselt teeb nõukogu otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

104. Ei saa nõustuda nõukogu, komisjoni ja Prantsuse Vabariigi väitega, et Euratomi asutamislepingu artikkel 187 on hoopis üldnorm, millel peaks põhinema kogu komisjoni andmete kogumine Euratomi asutamislepingus sätestatud eesmärkide saavutamiseks.

105. Selle väite kohaselt on Euratomi asutamislepingu artiklitel 40–44 piiratum ulatus kui Euratomi asutamislepingu artiklil 187, sest esimeste alusel peab asjaomane ettevõtja edastama üksikprojekti käsitleva teabe ühekordselt selle algetapis.

106. Euratomi asutamislepingu artiklit 187 tuleks kasutada Euratomi asutamislepingu artiklite 40–44 kohaldamisalast laiema kohaldamisala tõttu siis, kui – nagu käesoleval juhul – nõutakse regulaarset koondandmete edastamist mitte üksnes eraettevõtjatelt, vaid ka liikmesriikidelt ning mitte eranditult investeeringute koordineeritud arengu huvides tuumaenergia sektoris, vaid ka selleks, et neid kasutada kõikideks analüüsideks, mida komisjon peab talle usaldatud ülesannete raames vajalikuks ja sobilikuks.

107. Selles küsimuses tuleb korrata, et Euratomi asutamislepingu artikkel 187 on õigusnorm, mis on nagu ka ELTL artikkel 337 tingimata seotud [30] aluslepingute sätetega, millega komisjonile usaldatakse konkreetsed ülesanded.

108. Seepärast võib Euratomi asutamislepingu artikkel 187 olla ELTL artikli 194 asemel niisuguste õigusaktide õiguslik alus, mis võetakse vastu tuumaenergia infrastruktuuri investeerimist käsitleva teabe kogumise valdkonnas, ainult tingimusel, et see on seostatav Euratomi asutamislepingu sätetega, mis kehtestavad ELTL artikli 194 lõikes 2 sätestatud tingimuse, mille kohaselt ei piirata muude sätete kohaldamist, alusel erandi ELTL artiklist 194, nagu just Euratomi asutamislepingu artiklid 40–44.

109. Et Euratomi asutamislepingu artikkel 187 ei ole aga erinorm ELTL artikli 194 suhtes, ei saa sellega teha otse erandit sellest viimasest sättest, mille tulemuseks on, et kuna käesolev juht ei kuulu Euratomi asutamislepingu artiklite 40–44 kohaldamisalasse, on määruse õige õiguslik alus ikka ELTL artikkel 194.

28 — Need käsitlevad sama valdkonda, st energeetikat, kuid selle ühte konkreetset sektorit, nimelt tuumaenergia sektorit, mille tulemusena kohaldatakse sel juhul reeglit, mille kohaselt erinormidega tehakse erand üldnormidest.

29 — Euratomi asutamislepingu artikli 187 puhul teeb nõukogu otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega ELTL artikli 16 lõike 3 põhjal, mis on kohaldatav omakorda seetõttu, et sellele on viidatud Euratomi asutamislepingu artikli 106a lõikes 1.

30 — Selles osas tuleb viidata käesoleva ettepaneku punktidele 27–29.

110. Praegusel juhul on kõnesoleva teabe edastamisel nimelt laiem ulatus kui vastavalt Euratomi asutamislepingu artiklites 40–44 ettenähtule, sest pöördutakse liikmesriikide poole (kellele ettevõtjad peavad teabe esitama), see edastamine on pidev ja edastatakse enamasti koondandmeid, mitte üksikuid projekte käsitlevaid andmeid.[31]

111. See selgitab, et kõnesoleva informatsiooni eesmärk ei ole üksnes teatada komisjonile konkreetsete ettevõtjate üksikutest projektidest tuumaenergiasse investeerimise valdkonnas,[32] vaid see võimaldab saada keerukamaid andmeid, mida kasutatakse ELTL artikli 194 lõikes 1 nimetatud energiapoliitika eesmärkide saavutamiseks, nii et see viimane artikkel ongi kõige sobivam õiguslik alus.

112. Ja isegi nõustudes, et vaidlustatud määrus koosneb kahest koostisosast, ei ole osa, mille õiguslikuks aluseks võivad olla eespool näidatud piirides Euratomi asutamislepingu artiklid 40–44 (millele võib lisada Euratomi asutamislepingu artikli 187), peamine või ülekaalukas võrreldes osaga, mis on seotud ELTL artikliga 194.

113. Vaidlustatud määrus peab seega põhinema – igal juhul käesoleva ettepaneku 15. joonealuses märkuses viidatud Euroopa Kohtu praktikast lähtudes – ikka ELTL artiklil 194, mis on see õiguslik alus, mida nõuab eesmärk või peamine või ülekaalukas koostisosa.

114. Lõpuks tuleb märkida, et Euroopa Kohus esitas pooltele[33] küsimuse, kas ELTL artiklit 194 ja Euratomi asutamislepingu artiklit 187 oleks võimalik kasutada koos vaidlustatud määruse õigusliku alusena siis, kui nendes ette nähtud menetlusi tuleks pidada kokkusobivaks hoolimata nende erinevustest.

115. Selles osas tuleb märkida, et nende kahe õigusnormi võimalikul kokkusobivusel ei ole mingit tähtsust, kui pidada ELTL artiklit 194 ainsaks õigusnormiks, mida tuleb eespool esitatud kaalutluste põhjal kohaldada.

116. Kui aga tahta väita, et vaidlustatud määrusel on kaks koostisosa või eesmärki ning et ei ole võimalik tuua välja ülekaalukat koostisosa või eesmärki,[34] siis isegi juhul, kui vaadeldavad menetlused oleksid teoreetiliselt omavahel kokkusobivad (mida väidavad oma vastustes parlament, nõukogu ja Prantsuse Vabariik, kuid eitab komisjon),[35] oleks praegusel juhul pidanud järgima ELTL artiklis 194 ette nähtud menetlust, sest Euratomi asutamislepingu artiklis 187 ei ole nähtud ette mitte mingit parlamendi osalemist.

117. Kõike seda arvestades ei saanud nõukogu vaidlustatud määrust vastu võtta, kasutades ELTL artikli 194 asemel õigusliku alusena ELTL artiklit 337 ja Euratomi asutamislepingu artiklit 187 ning järgimata selles esimeses õigusnormis ette nähtud menetlust.

118. Nõukogu taotles oma kostja vastuses, et vaidlustatud määruse tühistamise korral ei piirataks selle tagajärgi kuni uue õigusakti vastuvõtmiseni. Parlament ei olnud niisuguse nõude rahuldamise vastu.

31 — Nagu ilmneb vaidlustatud määruse artikli 3 lõikest 1, milles on sätestatud: „liikmesriigid või asutused, kellele liikmesriigid annavad vastava volituse, [koostavad] käesolevas määruses täpsustatud andmed ja teabe alates 1. jaanuarist 2011 ja edaspidi iga kahe aasta tagant. 2011. aastal, mis on aruandluse esimene aasta, ja edaspidi iga kahe aasta tagant edastavad nad komisjonile käesolevas määruses täpsustatud andmed ja asjakohase teabe projektide kohta. Teavitamisel esitatakse koondandmeid ja -teavet, välja arvatud piiriülese ülekande projekte käsitlevate andmete ja teabe puhul [...]".

32 — Vaidlustatud määruse lisa punktis 3.1 on asjaomaste investeerimisprojektide liikide hulgas sõnaselgelt nimetatud soojus- või tuumaenergiajaamu.

33 — Vt käesoleva ettepaneku punkt 15.

34 — Ainus võimalus, mil võib teoreetiliselt kõne alla tulla kahekordne õiguslik alus ja kerkib seega menetluste kokkusobivuse küsimus.

35 — Nõukogu teeb nii ELTL artiklis 194 ette nähtud seadusandliku tavamenetluse raames kui ka Euratomi asutamislepingu artikli 187 puhul otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega. Peamine erinevus nende kahe menetluse vahel seisneb selles, et ainult ELTL artiklis 194 on nähtud ette parlamendi osalemine. Teoreetiliselt võib – üksnes formaalsest ja menetluslikust seisukohast ning analüüsimata vastuvõetud õigusaktide laadi – nende kokkusobivus seega mitte olla täiesti välistatud.

119. Vastavalt ELTL artikli 264 teisele lõigule, mida kohaldatakse ka Euratomi asutamislepingu raames, sest sellele on Euratomi asutamislepingu artikli 106a lõikes 1 viidatud, märgib Euroopa Kohus siiski, kui ta seda vajalikuks peab, milliseid tühiseks tunnistatud õigusakti tagajärgi loetakse kehtivaks.

120. Käesoleval juhul juhin tähelepanu, et kõnesolevat teavet on vaja energeetika infrastruktuuride investeerimisprojektide ja liidu energiapoliitika elluviimiseks. Eelkõige on see väga oluline sekkumiste tõhusaks mitmeaastaseks kavandamiseks.

121. Pealegi ei olnud parlament ise, kes taotles küll vaidlustatud määruse tühistamist, nõukogu nõude rahuldamise vastu (millega ühines ka komisjon), kinnitades, et ta on nõus vaidlustatud õigusakti eesmärgi ja selles eesmärgi saavutamiseks valitud vahenditega tervikuna.

122. Seepärast arvan, et kõnesoleva liidu poliitikavaldkonna tähtsuse ja asjaolu tõttu, et poolte vastuväited puudutasid sisuliselt ainult vaidlustatud määruse heakskiitmiseks valitud menetlust, on olemas mõjuvad põhjused, mis õigustavad seda, et Euroopa Kohus ei piira selle määruse tagajärgi kuni uue õigusakti vastuvõtmiseni.

123. Teen seega Euroopa Kohtule ettepaneku hagi rahuldada ja tühistada vaidlustatud määrus, jättes selle tagajärjed kehtima kuni uue õigusakti vastuvõtmiseni.

V. Kohtukulud

124. Arvan, et kohtukulud tuleb kodukorra artikli 69 lõike 2 kohaselt välja mõista nõukogult kui kohtuvaidluse kaotanud poolelt, nagu on nõudnud parlament.

125. Prantsuse Vabariik ja komisjon kannavad vastavalt kodukorra artikli 69 lõikele 4 oma kohtukulud ise.

VI. Ettepanek

126. Eelnevale tuginedes teen Euroopa Kohtule ettepaneku teha järgmine otsus:

1. Tühistada nõukogu 24. juuni 2010. aasta määrus (EL, Euratom) nr 617/2010, mis käsitleb komisjoni teavitamist Euroopa Liidu energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidest ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 736/96.

2. Jätta kehtima määruse nr 617/2010 tagajärjed, kuni jõustub uus õigusakt, mis on võetud vastu sobival õiguslikul alusel.

3. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

4. Jätta Euroopa Komisjoni ja Prantsuse Vabariigi kohtukulud nende enda kanda.